2) *f. ई *ein Werkzeug zum Behauen, — Schnitzen* u. s. w.

तक्षन् m. 1) *Holzhauer, — arbeiter, Zimmermann.* *f. तक्षणी. — 2) N. pr. eines Lehrers.

तक्षरथकार m. Du. *ein Zimmermann und ein Wagner* Maitr. S. 4,3,8.

तक्षवत् Adj. MBh. 2,23,18 vielleicht fehlerhaft für ततवत् *verwundet habend.* Nilak.: तक्षस्तनूकरणं गात्रसंकोच इत्यर्थः। तद्वान्.

तक्षशिल 1) m. Pl. *die Bewohner von* 2). — 2) f. आ Τάξιλα, N. pr. einer Hauptstadt der Gandhâra. °तस् 45,24.

*तक्षशिलावती f. N. pr. einer Oertlichkeit.

*तक्षापस्कार n. Sg. *Zimmermann und Schmied.*

*तक्षिणी f. = तक्षण 2).

*तक्षितर् Nom. ag. von 1. तक्ष्.

(तक्ष्य) तक्षित्र Adj. *zu bilden.*

*तगडवल्ली f. *Cassia auriculata.*

तगर 1) (*m.) n. *Tabernaemontana coronaria* und *ein daraus bereitetes wohlriechendes Pulver.* — 2) f. ई = तकरि, °री AV. Paipp. — 3) n. N. pr. einer Stadt. Auch °पुर n.

तगरक = तगर 1) Varâh. Bṛh. S. 51,15.

*तगरपादिक n., *°का f. und *°पादी f. dass.

*तगरिक Adj. (f. ई) *mit* Tagara 1) *handelnd.*

तङ्क्, *तङ्कति (कृच्छ्रजीवने, दैन्यस्थैर्ये). — Mit प्र in प्रतङ्क्य् = तक्.

*तङ्क 1) *Haue, Brecheisen, Meissel.* — 2) *Trauer über die Trennung vom Geliebten.* — 3) *Furcht.*

*तङ्ग्, तङ्गति (स्खलने, कम्पे, गतौ).

तङ्गण m. Pl. N. pr. eines Volkes.

तङ्गन m. Pl. desgl. als v. l. für टङ्कण.

(तङ्गत्व) तङ्गलुम्ब m. *ein best. Unhold.*

तच्छील Adj. *dessen Gewohnheit* oder *Character der Art ist.* Als Synonym von सदृश *gleich, ähnlich* 251,8.

तज्जघन्य Adj. (f. आ) *der schlechteste —, hässlichste darunter* TS. 7,1,6,4.

तज्जालान् Adj. *darin entstehend, darin aufgehend und darin athmend.*

तज्जातीय und °क in अ°.

तज्ज्ञ Adj. 1) *dieses kennend, Sachkenner.* — 2) am Ende eines Comp. *vertraut mit.*

*तञ्ची f. *eine best. Pflanze* Râgan. 6,72. तन्वी Hdschr.

1. तञ्च्, तनक्ति *zusammenziehen.* — Mit आ *gerinnen machen.* — Mit अभ्या *zu einem Andern gerinnen machen.* — Mit उपा in उपातञ्च्.

2.*तञ्च्, तनक्ति (गतौ).

*तञ्ज्, तनक्ति = 1. तञ्च्.

*तञ्जल m. *der Vogel* Kâtaka Gal.

तट्, तटति 1) *dröhnen.* — 2) *उच्चैर्घोषे. — *Caus. ताटयति = ताडयति *schlagen.*

तट m. f. (ई) und (*n.) *Abhang, ein abhängiges Ufer, Gestade.* Ueberaus häufig von den *abhängigen Theilen des menschlichen Körpers.* — Auch fehlerhaft für तल.

तटक n. *Ufer.* — Auch fehlerhaft für तटाक.

तटतट onomat. *unter Gedröhn.* °स्वन Adj. (f. आ) *dröhnend, donnernd.*

तटद्रुम m. *ein am Ufer stehender Baum* Spr. 7790.

तटस्थ Adj. 1) *am Abhange —, am Ufer stehend* Naish. 3,55. — 2) *unbetheiligt, gleichgültig* Naish. 3,55. Wer an *einem Abhange steht*, hat den Gipfel über — und das Thal unter sich, ist also मध्यस्थ. — 3) *sich nähernd, nur in gewisser Beziehung zutreffend* (von einer Definition).

तटस्थित Adj. *gleichgültig, indifferent* (Gespräch).

तटाक (*m.) n. *See, Teich.*

तटाकिनी f. *ein grosser See* MBh. 3,279,44. = सरसी Nîlak.

तटिनी f. *Fluss* Spr. 7790.

तटिनीपति m. *der Ocean.*

तट्य Adj. *zu Abhängen in Beziehung stehend* (Çiva).

1. तड्, vom Simplex nur (वि) ताडि oder ताड्डि und तताड (Bhâg. P.) *schlagen.* — Caus. ताडयति 1) *schlagen, — auf* oder *an, mit Schlägen züchtigen, klopfen auf.* — 2) mit Pfeilen u. s. w. *auf Jmd losschlagen*, so v. a. *treffen, verwunden.* — 3) ein musikalisches Instrument *schlagen, spielen.* — 4) Pass. von einer Wunde so v. a. *klopfen.* — 5) in der Astr. *anstossen an, berühren*, so v. a. *theilweise verfinstern.* — 6) *multipliciren.* °ताडित *multiplicirt mit.* — Mit अभि Caus. 1) *schlagen —, stossen gegen, zerstossen, verwunden.* — 2) in der Astr. *grösstentheils verfinstern.* — Mit अव Caus. *nach unten schlagen.* — Mit आ Caus. आताडयत् Pañkat. 235,23 fehlerhaft für अता°. — Mit परि Caus. *mit Etwas Jmd unsanft berühren.* — Mit प्र Caus. *niederschlagen, zu Boden werfen.* — Mit वि *zerstossen, zermalmen.* — Caus. 1) *zerschlagen, verwunden.* — 2) *schlagen gegen* (Loc.). — Mit सम् Caus. 1) *schlagen, Jmd einen Schlag versetzen, schlagen auf*, mit einem Geschosse *treffen.* — 2) ein musikalisches Instrument *schlagen.*

2.*तड्, ताडयति (भासार्थ oder भाषार्थ).

*तडग m. = तडाग.

तडतडिति (onomatop. mit इति) *krach!* Bâlar. 250,8.

तडत्कारिन् Adj. *krachend, knackend* Bâlar. 112, 21. 121,3.

*तडाक 1) m. n. = तडाग 1). — 2) f. आ *a) Schlag. — b) Ufer. — c) Glanz.*

तडाकिनी f. v. l. für तटाकिनी.

तडाग (*m.) n. 1) *Teich, See.* — 2) **Falle.*

तडागद् Adj. *einen Teich anlegend* MBh. 13,2987. तडागे यस्य st. तडागदस्य ed. Bomb.

तडागभवनोत्सर्ग m. und °तत्त्व n. Titel eines Abschnittes im Smṛtitattva.

तडागभेदक Adj. *der einen Teich durchsticht, so dass das Wasser abläuft*, 205,23.

तडागवत् Adj. *der einen Teich anlegt* (nach Nîlak.).

तडागोत्सर्ग m. Titel eines Werkes.

तडाघात (!) m. *ein Schlag mit dem Elephantenrüssel.*

*तडि von unbekannter Bed.

1. (तडित्) तड्डित् Adv. *anstossend, nahe.*

2. तडित् f. 1) *Blitz.* — 2) *तड्डित् = वधकर्मन्.

तडित 1) am Ende eines adj. Comp. *Blitz.* — 2) m. N. pr. eines Gottes Hem. Par. 12,355.

(तडितस्) तड्डितस् Adv. *anstossend, nahe.*

तडिति (onomatop. mit इति) *krach!* Bâlar. 108, 10. 176,20. 244,17. 258,19. Vikramâñkak. 13,40.

*तडित्कुमार m. Pl. *eine best. Klasse von Göttern bei den Gaina.*

तडित्प्रभा f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's.

तडिद्वत् 1) Adj. *mit einem Blitzstrahl versehen, einen Bl. entlassend.* — 2) m. *a) Gewitterwolke* Comm. zu Vâmana 5,1,10. — *b) *eine Cyperus-Art.*

तडिद्गर्भ m. *eine Wolke, die Blitze mit sich führt.*

तडिद्वासस् Adj. *blitzartige Gewänder tragend.*

तडिन्मय Adj. *blitzartig* Harshak. 210,3.

तडिन्माला (Spr. 2473), तडिल्लता und तडिल्लेखा f. *Blitzstrahl.*

*तण्ड्, तण्डते (ताडने, आकृतौ).

तण्ड 1) *m. N. pr. eines Mannes. °वतण्डाः *die Nachkommen* Taṇḍa's *und* Vataṇḍa's. — 2) f. आ von unbekannter Bed. in °प्रचर m., °प्रतर m., °लक्षण n. und °लक्षणसूत्र n.

*तण्डक 1) m. n. *a) das Zubereiten, Ausrüsten, Ausschmücken.* — *b) eine an Zusammensetzungen reiche Rede.* — *c) Hauspfosten.* — 2) m. *a) Gaukler.* — *b) Baumstamm.* — *c) Schaum.* — *d) Bachstelze.*

तण्डि m. N. pr. eines Mannes.

तण्डिन् m. N. pr. eines Autors über Metrik.

तण्डिपुत्र m. N. pr. eines Lehrers.

*तण्डिवाक् m. *Barbier* Gal.

तण्डु m. N. pr. eines Dieners des Çiva.